

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 25. Pontifex Legatos in Franciam mittit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.
A. C. 862.
dicebatque, adduci se non posse, ut cum eo communicaret, nisi iudicio Papæ & Episcoporum se submissurum promitteret. Cum itaque Carolus hanc paginam ab ipso Ludovico & quatuor Episcopis, Alfrido Hildesheimensi, Salomone Constantiensi, Adventio Metensi, & Hattone Viridunensi ad Lotharium deferri petiisset, peracta legatione retulerunt, Lotharium, omnia se facturum, quæ Carolo viderentur, pollicitari. Tunc demum Carolus præsentibus etiam quatuor Episcopis Hincmaro Remensi, Hincmaro Laudunensi, Odone Bellovacensi, & Christiano Antiffiodorensi, venientem ad se Lotharium amplexus est. Hic Conventus Sabulariensis tertia Novembris anno 862. solutus est.

§. XXV.

Pontifex Legatos in Franciam mittit.

Nic. ep. 17.
ep. 50.
p. 448.
Ceterum tam Lotharius quam Theutberga ad Nicolaum Papam Oratores suos miserant. Lotharius ad hanc Legationem obeundam duos Comites delegerat, dederatque Epistolas Pontifici reddendas, in quibus dicebat; Regni sui Episcopos & quosdam alios suam sententiam aperuisse, quod repudiata Theutberga Waldradam ducere sibi liceret. Se vero, ne leges Ecclesiasticas spernere vide-

videretur, ad ipsius Papæ auctoritatem recurrere, ejusque consilium expectare. Sæculum IX.
A.C. 862.

Petere itaque, ut Legati mitterentur, in Regno suo Concilium celebraturi. Rescripsit Papa; Legatos se certissime missurum, aliquam tamen morulam esse necessario interjiciendam, & nolle se, ut interim de hac causa deliberaretur. Cum igitur ignoraret, quid interim Lotharius, contemptis suis mandatis, molitus fuisset, sub finem ejusdem anni octingentesimi sexagesimi secundi Rodoaldum Episcopum Portuensem, eundem qui Constantinopoli fuerat, (*) & Joannem Episcopum Ficoclæ, hodie Cerviæ, in Romandiola, ad eum misit. Regem quoque Germaniæ Ludovicum duosque Reges Carolos patrum nempe & nepotem per epistolas monuit, ut e Regno suo quilibet duos Episcopos illo delegaret. Et tandem Ludovicum Imperatorem rogavit, ut Legatos Romanæ Sedis tuto in Regnum Lotharii fratris sui deduci juberet. Præterea Papa datis ad Episcopos Galliæ & Germaniæ litteris mandavit; Metas, ubi Concilium celebrandum erat, se conferrent, & Regem Lotharium ad dicendam causam vocarent.

ep. 18.

ep. 19.

ep. 22.

In

(*) Quia necdum sciebat Pontifex, qua fide Legationem Constantinopolitanam obiisset.

Sæculum IX. In illa epistola Papa Episcopis signifi-
A. C. 862. cat, ad se jam jam Legatos dimissurum
 fuisse delatum, quod Lotharius, S. Sedis
 Judicio non expectato, in præcoces nu-
 ptias prorupisset. In alia epistola Epi-
 scopis tunc reddenda, quando Metis ef-
 sent congregati, hortatur, ut æquum ju-
 dicium ferrent, & Acta Concilii ad se
 transmitterent, unde plenam de hac cau-
 sa cognitionem acquireret.

ep. 23.

ep. 20.

21.

His epistolis rursus additæ erant aliæ
 duæ, in quibus Papa Balduini Comitis
 patrociniûm suscipiebat, una nempe ad
 Regem Carolum Calvum, & altera ad Re-
 ginam Ermentrudem ipsius uxorem data.
 Quippe Balduinus Romam profectus edi-
 tis sinceri doloris signis S. Petri & Summi
 Pontificis præsidium imploraverat; inde
 Papa Regem monet, dandum esse aliquid
 Balduini amori, consensisse Juditham, &
 si vir ille veniam desperaret, timendum,
 ne ad ineunda cum Normannis funesta
 foedera impelleretur. Has ergo episto-
 las Legati deferendas acceperunt, omnes
 eadem die vigesima tertia Novembris
 anno octingentesimo sexagesimo secun-
 do datas.

Tandem Nicolaus Papa his epistolis
 mandata adjecit; si Concilium Metense
 celebrari non posset, aut si Lotharius ve-
 nire cunctaretur, ad eum se conferrent,
 & S. Sedis mandata traderent. *Postea,*
dico-

dicebat, *Regem Carolum adibitis, de causa Balduini agetis, & coram omnibus literas Synodicas atque Commentarium, quem vobis transmittimus exhibebitis; in illo autem Commentario hæc legentur: Lotharius affirmat, sibi primum Waldradam a parente suo* traditam, & deinde Huberti Sororem duxisse. Maxima cura inquirete, an Waldradam ritu Ecclesie & presentibus testibus duxerit; cur deinde illam repudiaverit, & Bosonis filiam (id est Theutbergam) acceperit. Dicturus est, se id metu adactum fecisse; reponetis, non oportuisse virum privatum tantopere a Rege timeri, ut animam in Salutis periculum conjiceret. Si non probetur, ipsum cum Waldrada legitimas nuptias contraxisse, instate, ut Theutbergæ, si illa inveniatur innocens, reconcilietur. Nam certiores vos facio, ipsam ter S. Sedis presidium efflagitasse, & cum libellum appellationis misit, indicasse, urgeri se ad confitendum falsum crimen, & nisi ab his angustiis liberaretur, fassuram se denique, quidquid inimici cuperent, ut salva esse posset. Postquam igitur ad Concilium venerit, rem tantam accurato examini subjicite.*

§. XXVI.

Papa Photium condemnat.

Legatis in Franciam iter ingressis, complures

Sæculum IX.
A.C. 862.

* Lothario
Imp.